

Sēstont

Albertou

Kriuok a joukēs – metā maun kap žaltē,
I nemačīs čē ne kriuksēna, ne jouks.
Tik apsižvalgē – vèiziek: jau plaukā baltē
Kap cédabros, kap tapaliu pouks.

Ruodos, kū tik buvuom mažē vākā –
Tuokēi mīlemē i tuokēi poikē...
Muotineliau! Vakar, tiktā vakar
Lakstiem, laigiem paopēs kap zoikē.

Ruodos, nesenē vēsā palēkuom vīrā
I nušuokuom muotinā nu skraita.
Jaunīstelē, dielkuo to nuvītā,
Dielkuo praliekē i išnīkā tēik greit?

Dā tebspind pastuogie mūsa dalgē,
Dā i žumbis untā suvēs naus,
Jug i sieklu pūdīmā išalkō
Zars kap špuokā rudini nerēmaus.

Šauk dar atsisoktē i tēi kalnelē,
Nu katrū pakēltē i tuolēi liektē taisēs.
Tēkrā šauk!.. Bet negriaudinkēs – nerēk:
Tiktā dēbēsis ir akminis nesēs.